

havde udtalt, at det var ganske i sin Orden, at disse Overskridelser havde fundet Sted, for at status quo kunde bevares. Noget saadant har jeg selvfølgelig ikke sagt og ikke kunnet sige. Hvis der skulde være nogen Forbindelse mellem dette Spørgsmaal og Spørgsmaalet om status quo, maatte denne Forbindelse være etableret i det Øjeblik, status quo blev slaaet fast, men saa maatte man simpelt hen være gaaet den Vej, at man havde sagt: Vi forhøje disse Poster i Overensstemmelse med, hvad de erfaringsmæssig maa beløbe sig til, saa havde status quo været ganske den samme som nu, der bliver intet ændret ved, om man lader Budgettet staa og tager Overskridelserne, eller man vælger den Vej, at rette Budgettet efter, hvad der faktisk og uundgaeligt gives ud. Det vidste man den Gang, og det ved man nu, saa det kunde ikke falde mig ind, at man ikke kunde skride til denne Rettelse af Hensyn til status quo, thi det vilde være at putte Folk Blaar i Øjnene, naar Statsregnskabet Aar efter Aar i stigende Gråd i 30 Aar har vist, at de forskellige kalkulatoriske Poster regelmæssig blive overskredne. Det undrer mig ogsaa af en anden Grund, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nu taler saa stærkt imod det, som han gør, eftersom han har siddet i Finansudvalget i 8 Aar og haft rigelig Anledning til at røre ved disse Poster, ogsaa mens vi havde Højreministerium. Dette med Hensyn til Overskridelsen paa § 22, man kan sige: hvorfor tager du dig saa ivrigt af det, det er ikke dig, der har Ansvaret for disse Overskridelser. Jeg vil da sige, for at foregribe en saadan Bemærkning, der ellers kunde komme senere hen, at hvis her virkelig forelaa noget, som begrundede det Angreb, der er rettet mod Krigsministeren, saa ville vi fra Fler-tallets Side ved at tie gøre os medansvarlige med Krigsministeren, men da der intet efter min og Tingets Flertals Mening foreligger, som berettiger til et saadant Angreb, saa er det naturligt, at vi ere med til at vise Angrebet tilbage, naar det ubeføjet, som det er, føres fra anden Side.

Der er fra forskellige Medlemmer hentydet til en Artikel, som jeg har skrevet sidst paa Sommeren, baade af det ærede Medlem for Københavns 5te Valg-

kreds (Borgerbjerg) og det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds brugte meget stærke Ytringer mod mig i den Anledning; han sagde, det hele var blevet nyt med mig. Det gamle er forbigangent, se alt er blevet nyt. Det ærede Medlem lader os af og til mærke, at han har studeret Theologi, han kan sine Skriftsteder. Det, som jeg har skrevet i denne Artikel, skulde være noget ganske forfærdeligt, noget, som skulde vise, at nu var der en almindelig Faneflugt bort fra gamle Standpunkter osv. Maa jeg i denne Anledning, idet jeg i øvrigt ikke nærmere skal polemisere med det ærede Medlem paa det Grundlag, han her har lagt ved Hjælp af Skriftsteder, blot minde om, hvad der blev fastsat som Forsvarskommissionens Opgave, da den blev nedsat. Jeg skal derefter komme ind paa Beføjelsen af mine Betragtninger i den vedkommende Artikel. Det hedder i Loven om Nedsættelse af en Kommission til Ordning af Forsvarsvæsenet i § 2: Kommissionens Opgave er: a) At tilvejebringe saa fuldstændig Oplysning som muligt om vor nuværende militære Stilling; derunder en samlet Oversigt over den nuværende Ordning af Land- og Søforsvaret, saavel dets Personel som dets Materiel m. v., samt en Oversigt over Beholdningernes Størrelse, Kvalitet og Maaden, hvorpaa de ere skaffede til Veje. Det er det ene Led: at tilvejebringe Klarhed over Forsvarsmidlerne, Materiel som Personel. Det andet Led er: b) at udrede i Hovedtræk en samlet Plan til Opnaaelsen af den efter Landets Forhold afpassede og til Opretholdelsen af dets Neutralitet egnede, bedst mulige Ordning af Land- og Søforsvaret under tilbørligt Hensyn til Statens Evne til at bære de med den paa-tænkte Ordning følgende øjeblikkelige og stadig tilbagevendende Udgifter.

Dette er altsaa Kommissionens Opgave. Tage vi nu denne Opgave alvorligt, saaledes som det var min Opfattelse, at vi gjorde det her i Tinget, da vi vedtog Loven og derefter skred til Valg af Medlemmer til Kommissionen, tror jeg at have Ret til at sige, at saa er det Kommissionens Pligt at se paa hele Spørgsmaalet fra Grunden af. Hvis noget andet